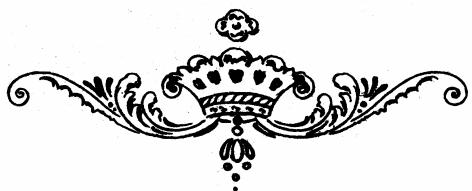

Delsbostiftans Visor

Gamla Sånger och Låtar
från Hälsingland

Samlade och uppställda
av

Ida Gowell-Blumenthal

Arrangemang för piano
med text.

Abr. Hirsch's Förlag-Stockholm
Pris 3 Kr.

DELSBOSTINTANS VISOR

GAMLA SÅNGER OCH LÅTAR
FRÅN HÄLSINGLAND

SAMLADE OCH UPPTECKNADE

AV

IDA GAWELL-BLUMENTHAL

ARRANGEMANG FÖR PIANO
MED TEXT

Ny upplaga

ABR. HIRSCHS FÖRLAG, STOCKHOLM

INNEHÅLL

Sida

1.	»Det hände sig en lördagskväll»	5
2.	<i>Var'e du.</i> »Var'e du, som var i Näsbyn på dans»	6
3.	»Två fuglar sang på furans kvist»	7
4.	»Allratäckaste morgenstjärna»	8
5.	<i>Gånglåt.</i> »Ja, vandringen i världen är svår att tänka på.»	9
6.	<i>Delsbovisa.</i> »Å fråga nån, hvo krafta bor»	10
7.	<i>Två jungfrur.</i> »Där gingo två jungfrur i lunden»	10
8.	<i>Lärsko.</i> »Å lärska opp i björksens topp»	12
9.	»Skeppet seglade till Köpenhamn»	13
10.	<i>Vackra mamsälla.</i> »Å alldri förr i vala»	14
11.	»Långt borsti skog».....	15
12.	»Det växte upp en lilja»	16
13.	»Jon Pärson tager henne Göli Larsdotter.» <i>Danslek</i> ..	17
14.	»Det stog en stabbe.» <i>Danslek</i>	18
15.	<i>Trollkäringas locklåt.</i> »Nippersget, Svarstkorla»	18
16.	<i>Gammeljänt-visa.</i> »Rätt nu av mina ungdomsår»	19
17.	»Tar du en delboska»	20
18.	»Allri hade jag så roli kväll.» <i>Danslek</i>	21
19.	»Skall alla mig hata.» <i>Danslek</i>	22
20.	<i>Giftas.</i> »Å giftas gett fell vara uhischele så bra»	23
21.	»Lasse lilla vän»	24
22.	»I morgen bestämt klockan fira»	24
23.	<i>Lars Persson.</i> »Lars Persson haver friat till mej»....	25
24.	<i>Gånglåt.</i> »Den vägen som leder till min vän»	27

1. Det hände sig en lördagskväll.

Ej för fort.

Det hän - de sig en lör - dags - kväll jag skul - le till fli - ckor - na sprin -

Piano.

ga, åh! jag skul - le till fli - ckor - na sprin - - ga. Då

fick jag ett brev från kä - re - stan min, jag skul - le till hen - ne bort - - re -

sa, åh! jag skul - le till hen - ne bort - - re - - sa.

Så gångar jag mig uti stallen in
och klappade Blacken på länden.
Så sadlar jag på min gullröda sa'l,
och betslet var sölverbeslaget.

Då rider jag mig uti sexmila väg,
jag trodde mitt hjärsta skull spricka.
Då rider jag mig ett stycke därtill,
fick jag se de bärare buro.

„Så sätten då ner den glamlade bår
och låt mig få sköda den rosa!“
Nog kan jag få leta mig en annan igen,
men inte finns hennes schön like.

2. Var e du?

Livligt.

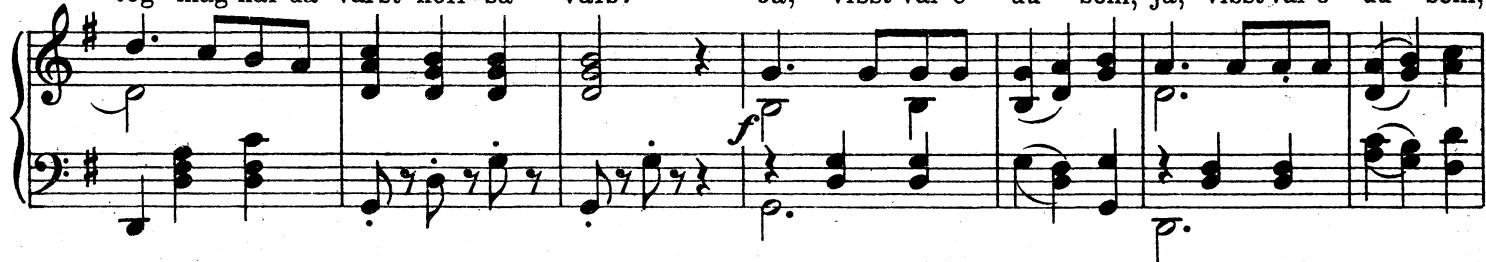
Var'e du, å var'e du, som var i Näs-byn på dans? Å var'e du, som kom å

Piano.

tog mäg nära varst höff-sa - vals?

Ja, visst var'e du som, ja, visst var'e du som,

ja, visst var'e du, som var i Näsbyn på dans. Var'e du, som drog en låt, så jag int'

häk-ta¹⁾stå still, å var'e du, som drog på fe - lan,²⁾så jag varst hugge - vill?³⁾

Ja, visst var'e

du som, ja, visst var'e du, som drog en låt på fe - lan,så jag varst hugge - vill.

Var'e du, som tog fram kniven åt Per Ols Olles Hans,
när som han janka⁴⁾ säg inåt mäg te vareviga dans?
Ja, visst var'e du som, ja, visst var'e du som,
ja, visst var'e du, som tog fram kniven åt Hans.

Men likaväl så är du fell den villsta⁵⁾ ändå,
fast du är sleten ti båd' bexap å ti kläsjacka blå.
Likaväl så är du, likaväl så är du,
likaväl så är du fell den villsta ändå.

Text av Delsbostintan.

¹⁾ häkta = kunde. ²⁾ felan = fiolen. ³⁾ huggevill = huvud - yr. ⁴⁾ janka = maka, flytta. ⁵⁾ villsta = bästa.

3. Två fuglar sang.

Långsamt.

Två fug-lar sang på fu-rans kvist så go-e vän - ner var dom

Piano.

visst. Så sörgsna nu dom bå-e satt, för nu dom skul - le skel-jas at.

Den e - na sang: „min hjar-stans kär, pa jor - den ses vi ald - rig

mer!“ Den an-dra sang: „i fjär-ran bo mitt hjar-sta ald - rig fin-ner ro.“

En flög mot öst, en flög mot vest,
till brud han sig nu sörgen fäst.
En flög mot vest, en flög mot öst:
„Farväl, farväl förutan tröst!“

„Ej utan tröst“ en ängel kvad,
„kan för en stund ni skeljas at.
Från öst till vest går vägen fram
till kärlighetens rätta hamn.“

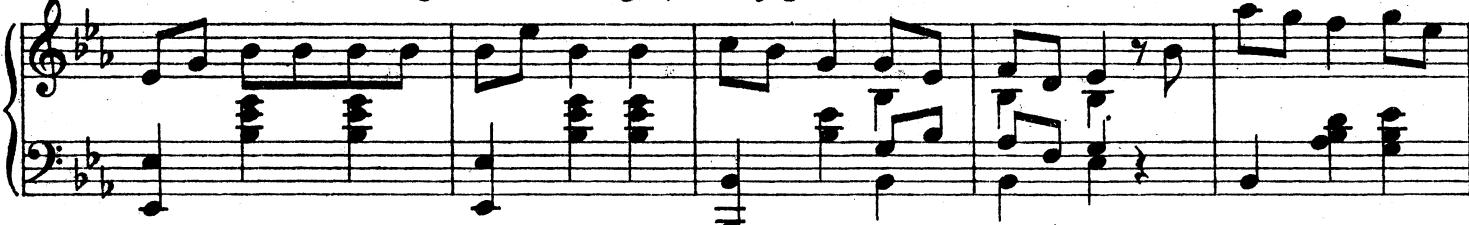
4. Allratäckaste morgenstjärna.

Med livligt föredrag.

All-ra-täck - a-ste mor-gon-stjär-na, lil-la vännen, som jag me-ner nu, jag

Piano. {

skul-le stan-na hos däg li-te län-ger, om jag tor-des för far och mor. Men nu är vän-nen i -

{

från mig gången, å he-la hjar-sta dä står i ån-gest, i mäg så rö-res var droppe blo. Han

{

sät-ter på säg e ljus-blå jac-ka, å går te sin för-gyll-da ros, å sät-ter rin-gar på

{

hennes händer, å stry-ker honung på hennes tän-der, å lägger socker ut-i hen-nes mun. Å

{

jag har hörst, att du ska gif-ta däg, å jag har hörst oc-ken du ska ha. Å

{

du ska ha en ung och rasker gos-se, som är ri - ker å står säg bra. Å

du får ta i hand, å du får tac-ka, för du må tro att han har selfverknapper, å a-pri-ko-ser, å

sam-mets-ro-ser, å tri-um-fan-ter, å per-lekran - sar, å silfver-pipper på hvarst - enda här.

5. Gånglåt.

Marschtempo. Ja van-dringen i värl-den är svår att tän-ka på, det

Piano.

är så mån-ga ö - den man må-ste ge-nom - gå. Men den som har en tro-gen-vän, en

tro-gen och upp - rik-tig vän, det lät-tar li-vets mö - da, när sorg be-tun-gar den.

6. Delsbovisa.

Ej för långsamt.

Sinclairs-visan

Å frä-ga nån, hvo kraf-ta bor, han goffars svar feck he-ra: „Tå folk jö Del-bon
Men frä-ga nån, hvo fäg-ring bor, såg gommor opp at so-la: „De dar i skin jö

Piano.

snarspest tror, blann dju - ra Blacksås be - ra.“ Å frä - ga nån, hvo vet - te bor, var
fäg-rest tror, Del - bo - ska här på jo - la.“ Å frä - ga nån, hvo dig - da bor, varst

gof-far kveck te kvä - a: „Tå folk jö Del-bon dju-pest tror, som Del-len i-blann se - a.
gommor kri å flinn-te: „I skin jö lär-ska kveckest tror, på jo - la Dels-bo - stin-te.“

Text av Lars Landgren.

7. Två jungfrur.

Ej för fort.

Där gin - go två jung-frur i lun - den så grön och ploc - ka - de ro-sor-na de

Piano.

rö - da. Den e - na hon var så hjär-ste li - gen gla, den

an - dra var så sörg - se - li be - drö - va, den e - na hon var så

hjär - ste - li - gen gla, den an - dra var så sörg - se - li be - drö - va. Den

ri - ka hon tal-te till den fat - ti - ga så: „var - för är du så sörgseli be - drö - va? Säg,

ha - ver du borst - mis - tat din fa - der el - ler mor, ell' ha - ver du för - lo - rat din ä - ra? Säg,

ha - ver du borst - mis - tat din fa - der el - ler mor, ell' ha - ver du för - lo - rat din ä - ra.

„Int haver jag borstmistat min fader eller mor,
int haver jag förlorat min ära.
Jag sörjer allra mäst den fager ungersven,
som vi båda håller så kära.“

„Vad hjälper det du sörjer den fager ungersven,
som vi båda håller så kära!
Han tager nog mig, som rikare är,
och låter den fattiga få vara.“

Men ungersven han smög utur busken därfram,
och räckte den fattiga handen:
„Och du skall vara min, och jag skall vara din,
och båda ska vi leva tillsammans.“

Den rika kan bli fattig och fattig kan bli rik,
och så går det till med oss alla.
Ty rikedomen är ett lån utav Gud,
men fattigdomen är en belöning.

8. Lärsko.

Gammal vals.

Piano.

sjung fal-le-rej, svin - gar sig mot him-melen opp, sjung fal-le-ri-a - rej. Ho sö - ker ät-ter

ma-ken sin, jus-som jag gör ät-ter min, sjung fal-le-ri, sjung fal-le-ri-a - rej.

2dra versen.

3djeversen.

9. Skeppet seglade till Köpenhamn.

Danslek.

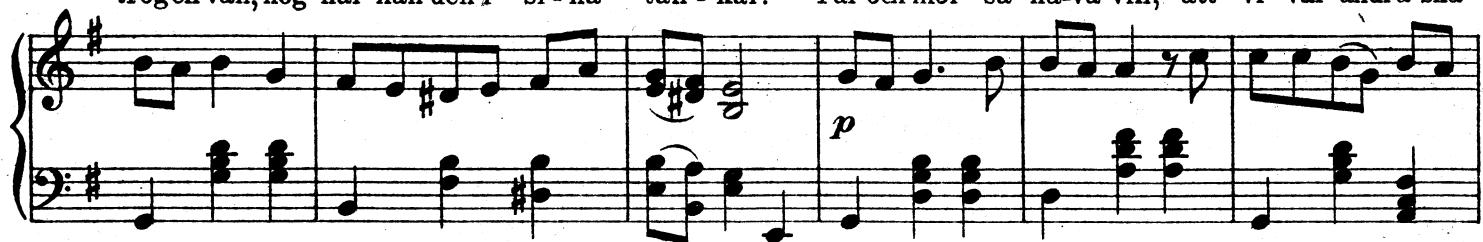
Polska.

Skeppet seglade till Köpenhamn i fri-ska vatt-net det van-kar. Den som haver en för-

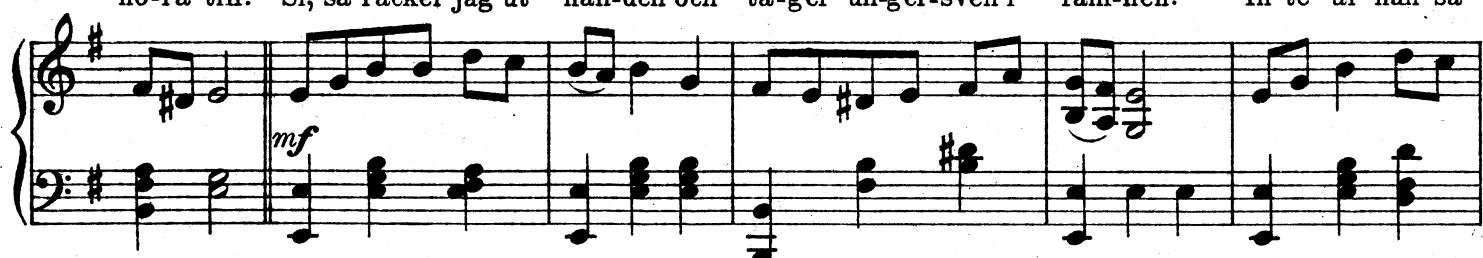
Piano.

trogen vän, nog har han den i si-na tan-kar. Far och mor så ha-va vill, att vi var-andra ska

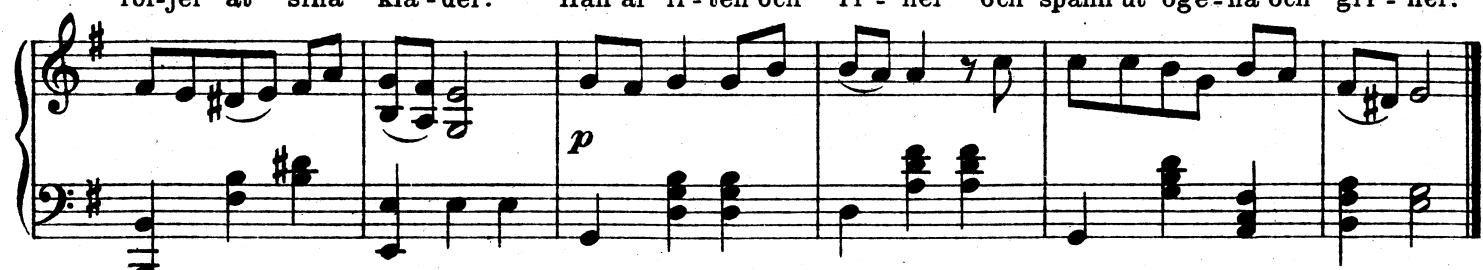
hö-ra till. Si, så räcker jag ut han-den och ta-ger un-ger-sven i fam-nen. In-te är han så

myc-ket lång, men haver fi-na se-der. Nog så ha-ver han en snygger kropp, som

föl-je-åt sina klä-der. Han är li-ten och fi-ner och spänn ut öge-na och gri-ner.

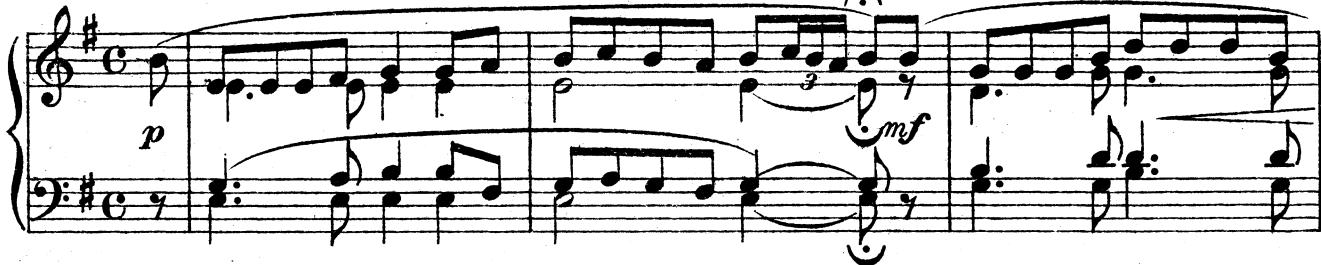

10. Vackra mamsälla.

Långsamt.

V.1. Å all-dri förr i va-la¹⁾ jag sitt e slik mamsäll, ho var så fin i huggé som den

Piano.

fi - ne - sta dräll, så il - lu - pen, hjarst - nu - pen he - la er kropp, ja

V.2. Å hän-dran den var små - e, å

Å tju - ge - fyra skil - ling dä

3.

Å näsa ho var kroku jussom på Carl Johann,
å skinne dä var fint som på en amirall.
Om Salomos brunäsa nå krokugare var,
så var ho då fell int så finurlin å rar.

4.

Om mun så törs jag inte kläm ure mäg ett ord,
han är som han vore tå sockerärter gjord.
Må han sku bli nå sämer ifall att jag
la te å slaska mule mä ljuvelit behag.

1) vala - världen. 2) hugge = huvudet.

11. Långt borsti skog.

Långsamt.

Långt borsti skog där lig- ger ett bärg, så un-der-ligt ett bärg, så
 Piano. { *mf*

vac-kerst ett bärg.

Bär - ge lig - ger långt borst-i sko - - gen.

(Vers 2-6)

Up - på det bärg så väx - er en rot, så un-der-lig en rot, så vac - ker en

*Denna takt omtakes 2 gånger
vid tredje versen, 3 gånger vid
fjärde versen o.s.v.*

Tempo I.

rot, ro - ta på bär - ge å bär - ge lig - ger långt borst i sko - - gen.

fortare

8.

Uppå den rot så växer ett trä, så o.s.v.
träe på rota,
rota på bärge,
å bärge ligger långt borsti skogen.

5.

Uppå den kvist, så växer ett bo, så o.s.v.
boe på kvisten, kvisten på träe o.s.v.

4.

Uppå det trä, så växer en kvist, så o.s.v.
kvisten på träe,
träe på rota,
rota på bärge, å bärge o.s.v.

6.

Uppå det bo, så växer en fugel, så o.s.v.
fugeln på boe, boe på kvisten o.s.v.

12. Det växte upp en lilja.

Långsamt.

Det väx-te upp en lil-ja ut - i da - - len, en blomster-tär-na, som var fin och

Piano.

grann. Jag stan-na-de och såg up-på den tär - nan, tills tå-rar-na på mi-na kin-der

rann. Min fa-der och min mo-der ä - ro dö - - da, de läm-na in - te mycket ef-ter

sig, de fick väl in-tet annat ef-ter dö - den än sve-peduk och tre skovlar mull.

Och Lazarus, han var väl mycket fattig,
han ägde intet uti denna värld,
han fick väl ingen ståtelig begravelse,
men änglarna i himmelen de sjöng.

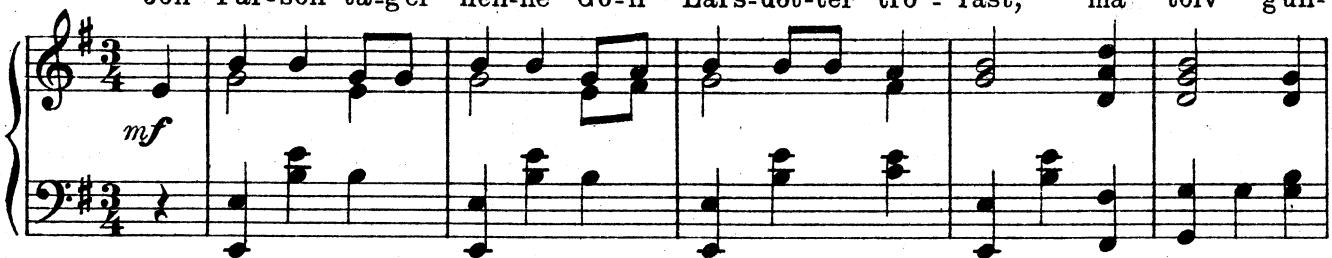
Nog är jag både fattig och bedrövad
och inte kan jag blomstertärnan få,
men när som hon och jag, vi äro döda,
så sjunger för oss änglarna de små.

13. Danslek.

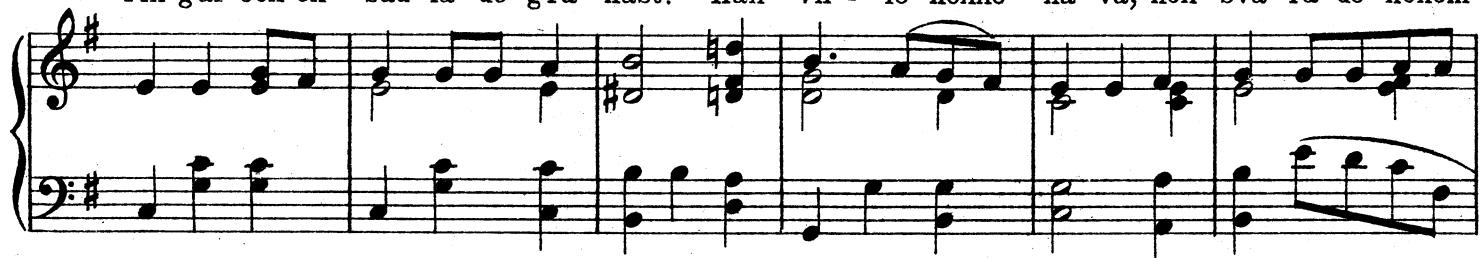
Polska.

Jon Pär-son ta-ger hen-ne Gö-li Lars-dot-ter tro - fast, mä tolv gull-

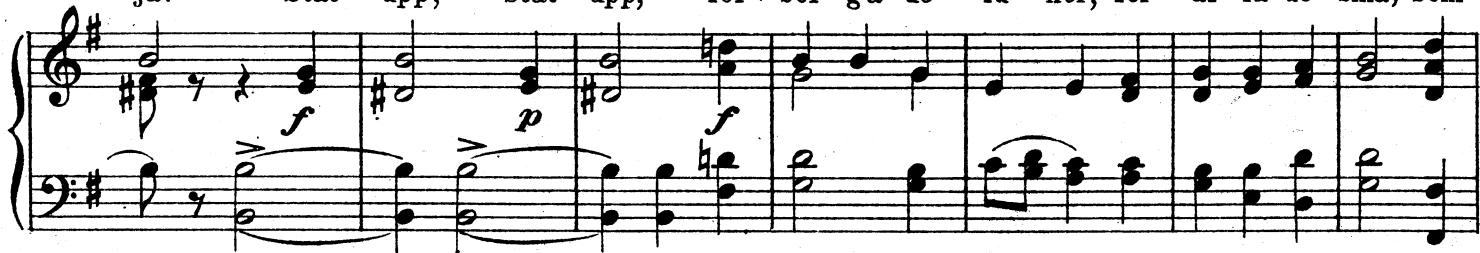
Piano.

rin-gar och en sad-la-de grå häst. Han vil - le henne ha - va, hon sva - ra - de honom

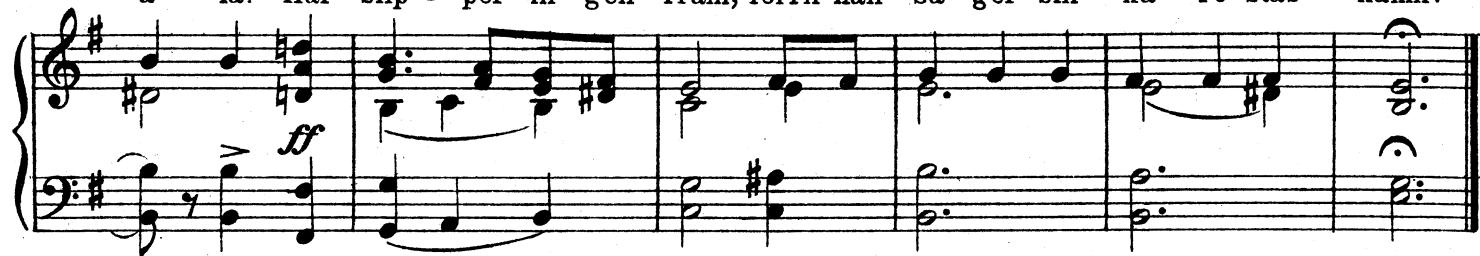
ja. Stat upp, stat upp, för - bor - ga - de lu - kor, för al - la de små, som

här - i - ge-nom kry-pa, båd sto - ra och små. Mån - so - la, mån - sä - la, för o - la för

ä - la. Här slip - per in - gen fram, förrn han sä - ger sin kä - re-stas namn.

14. Det stog en stabbe.

Danslek.

Gammal vals.

Det stog en stab-be i vånn köl - ha - ge, köl - svar - ste - ne var

Piano.

Musical score for 'Det stog en stabbe' in 3/4 time, key of G major. The piano accompaniment consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The music features eighth-note patterns and rests. The vocal part begins with 'han.' followed by lyrics in Swedish. The score ends with a dynamic marking 'langsam' and a fermata over the final note.

Det stog en stab-be i vånn köl - ha - ge, köl - svar - ste - ne var
han. Ett tu par hand-skar, ett tu par van-tar, än - då så frös
han. En syl, en pryl, en gammal beck - trå - stump, sko - lap - pen, tyst.

15. Trollkäringas locklåt.

Med fritt föredrag.

Nip-pers-get, Svarst-kor-la, Ro - sa-lil-la, Ä-ro, Ni - ga, Pi - ga, Midt-op-på -

Piano.

Musical score for 'Trollkäringas locklåt' in 3/4 time, key of G major. The piano accompaniment consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The music includes various dynamics like forte (f), mezzo-forte (mf), piano (p), and pp. The vocal part follows a pattern of short words and syllables, often ending in 'a' or 'o'. The score concludes with a final dynamic marking 'pp' and a fermata.

Nip-pers-get, Svarst-kor-la, Ro - sa-lil-la, Ä-ro, Ni - ga, Pi - ga, Midt-op-på -
si - a. Po - lac - ki - hor - na å Lac - ke - na, Ä - ro, El - gen å Äf - va,
Samme-lö - va å Sa - la - ba. To - li - lo, to - li - lo, Kroneko, a mi!

16. Gammeljänt - visa.

Långsamt.

Rätt nu av mi - na ung-doms - år ej mån - ga å - ter -

Piano.

stål, hå - hå, hå - hå, ej mån - ga å - ter -

stål. Och in - gen fri - a - re jag har och in - gen lär jag

få, hå - hå, hå - hå, och in - gen lär jag få.

2.

Var söndag klär jag mig så grann
och fram till kyrkan går, håhå.
Där står i döra man i man,
min gosse där ej står, håhå.

3.

En såg på en, en ann på den,
på mig såg icke en, håhå.
De andre fingo tie män,
och jag får icke en, håhå.

4.

Jag är så ivrig i mitt kall,
så flitig ved mitt hjul, håhå,
och när jag nyss ved spegeln stog
jag såg int ut så ful, håhå.

17. Tar du en delboska.

Ej för fort.

Tar du en del-bo-ska, visst blir du en del-bo.

Hej! Hif-sa på kill-ra-bix-an,

Piano.

sex ki-lar i luf-vo, tre ki-lar rö, å tre ki-lar blå, å en midt op-pi kul-lo.

v. 2. Delbo-poj-kan ska ut å fri-a, al-le stin-ter vän-te. Andre poj-kar på fri-ar-fär-den får

nej åf al-le jän-te. Men vå-re ä bra, å dom vill vi ha, å min het-ter fell Brente.

3dje versen.

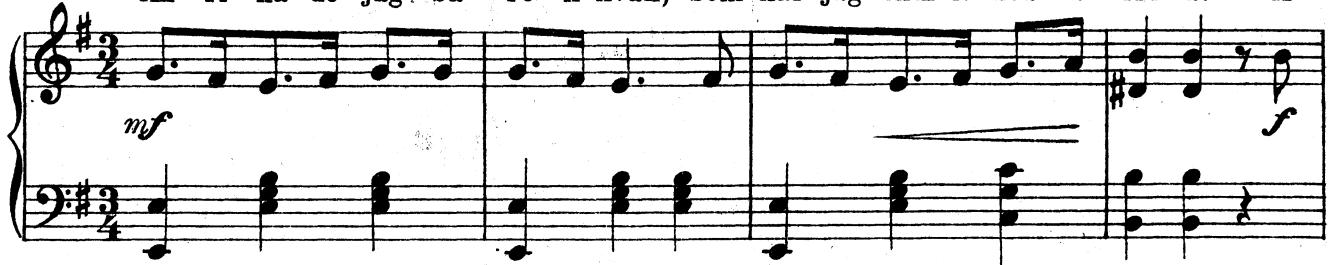

18. Danslek.

Ej för fort.

All - ri ha - de jag så ro - li kväll, som när jag skul - le sta å fri - a. Å

Piano.

kun - de jag den flic - kan få, som jag så län - ge up - på bi - a. Ta, å ta den

ra - ra å låt sen al - la an - dra fa - ra. Å ta den flic - kan u - ti din famn, å

sen så re - sa vi till Ska - ra. Prästen han ska vi - ga oss i - hop, å kloc - ka - ren ska sä - ga

a - men, å kör - ke - stö - ten ska ge ut rop, att vi ä vig - da till - sam - men.

19. Skall alla mig hata.

Danslek.

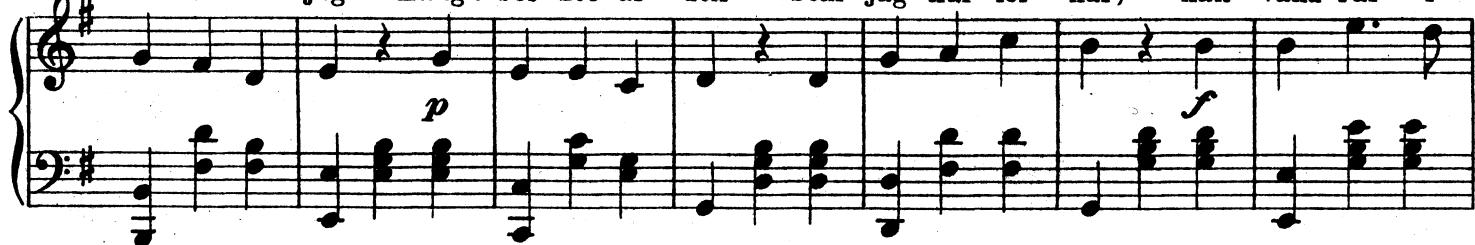
Gammal vals.

Skall al - la mig ha - ta, en stac - kar är jag, borst-mis-tat min ma - ke, en -

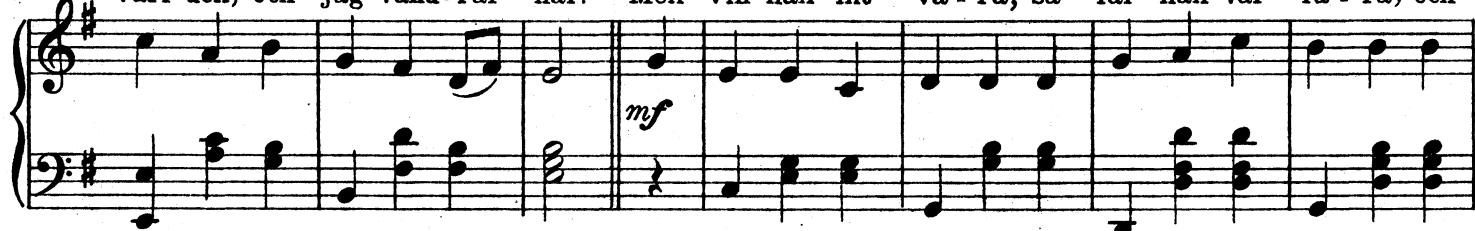
Piano.

sammen är jag. Långt bor-ste är den som jag hå - ler kär, han vand - rar i

värl-den, och jag vand - rar här. Men vill han int va - ra, så får han väl fa - ra, och

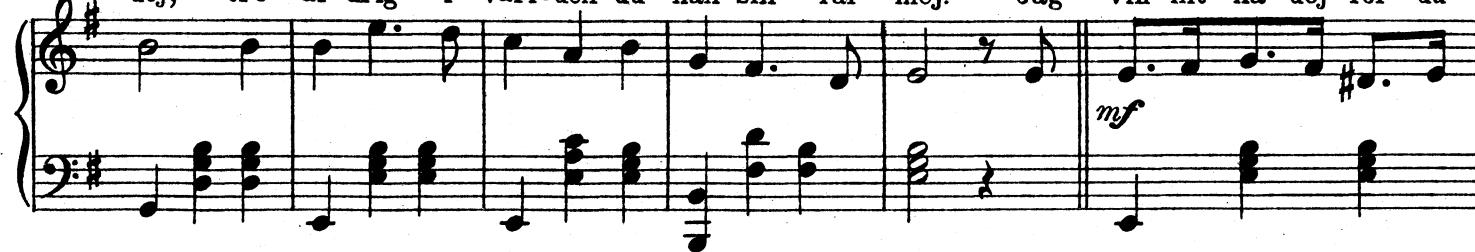

vill han int va - ra upp - rik - tig som jag: två kor-gar med mej, det skän - ker jag

Polska.

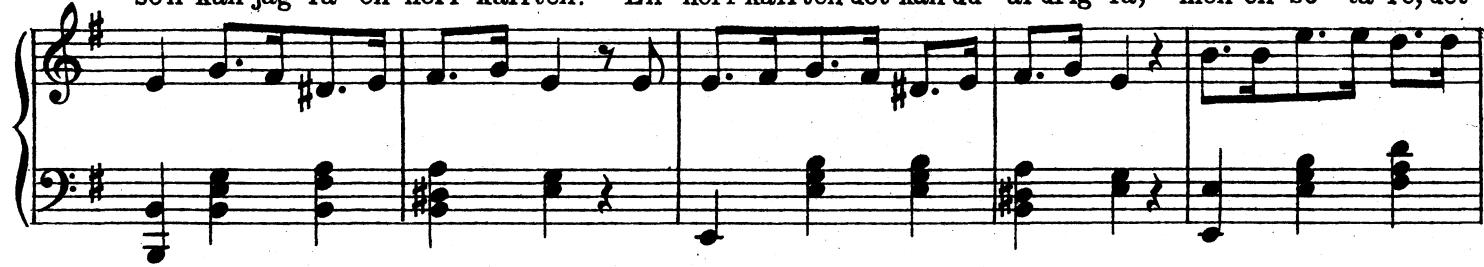
dej, tro al - drig i värl-den du nån-sin får mej. Jag vill int ha dej för du

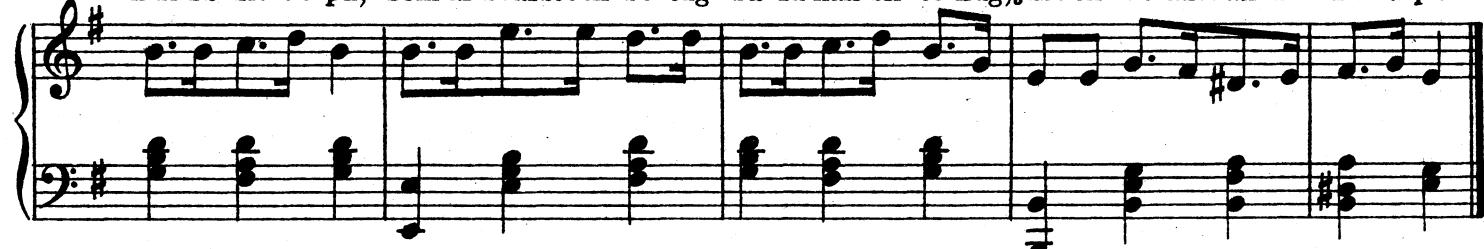
var så klen, jag vill hell-re va - ra en-sam och allen. Jag vill hell-re va - ra, hos min fa - der bli - va,

se'n kan jag få en herr kafften. En herr kafften det kan du al-drig få, men en so - ta-re, det

kan du hit-ta på, som är svarstoch so-tug så du kan bli to-kug, just en så-dan kan du hit-ta på.

Långsamt.

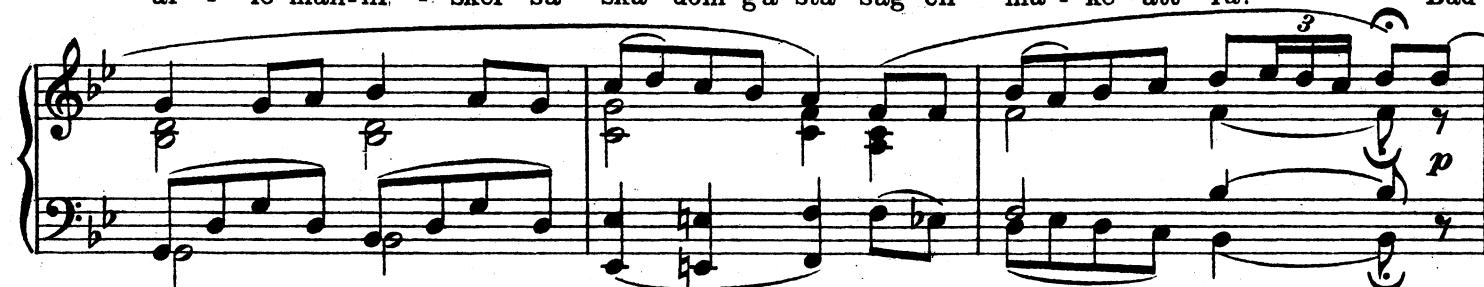
20. Giftas.

Å gif-tas gett fell va - ra u - hi-sche-li så bra, dä kan jag förstå, för

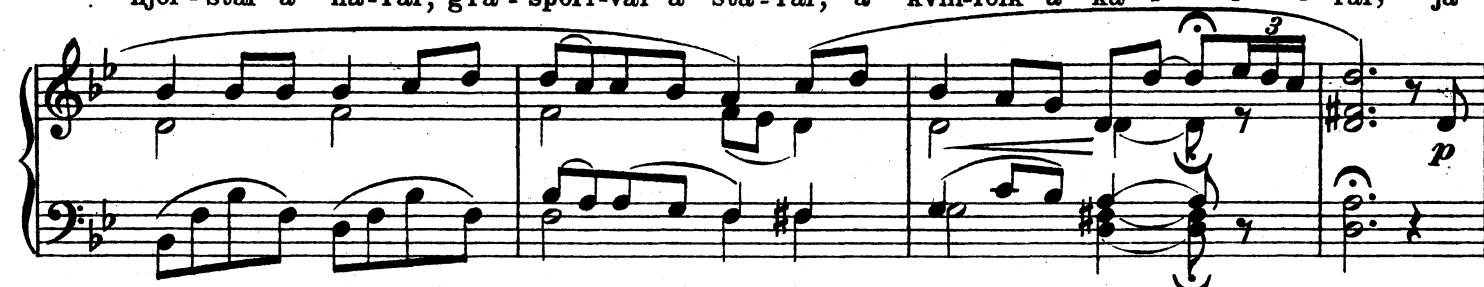
Piano.

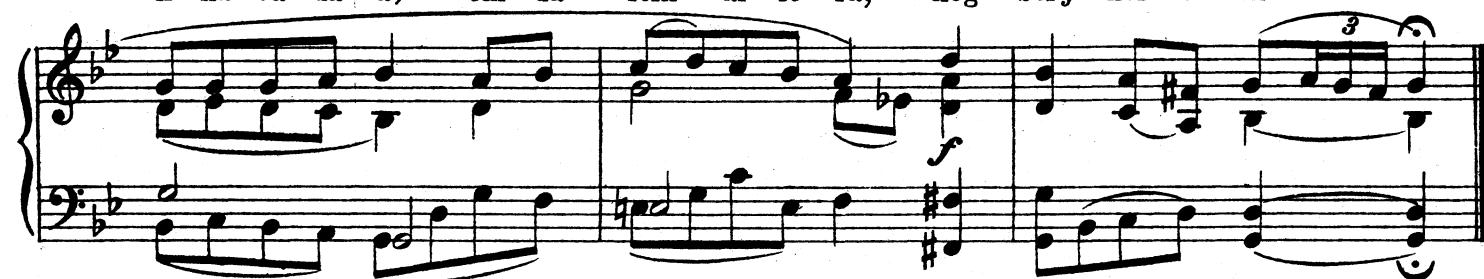
al - le män-ni - sker så ska dom gå sta säg en ma - ke att få. Båd

: hjer-star å ha-rar, grå - spörf-var å sta - rar, å kvin-folk å ka - - - rar, ja

li - ka va dä ä, om dä folk äl - le fä, nog stry - ker dä mä.

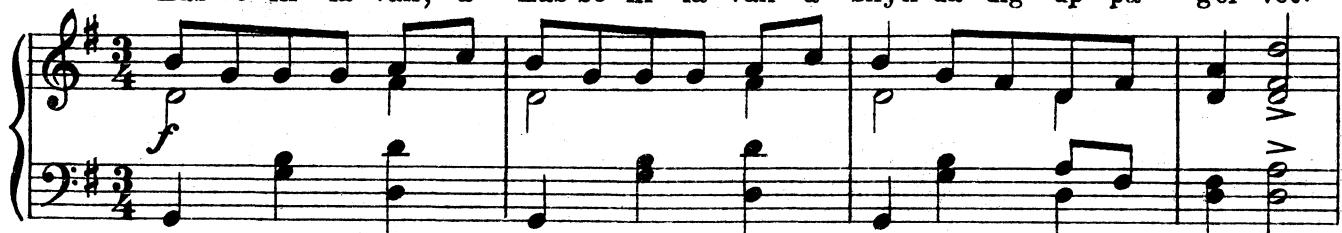
21. Lasse lilla vän.

Polska.

Gammal dalvisa

Las-se lil-la vän, å Las-se lil-la vän å skyn-da dig up-på gol-vet.

Piano.

Bränn-vin å brö, bränn-vin å brö stân-dar up-på e-ga il-lan. *)

In-gen bränn-vins-fri-ar, in-gen bränn-vins-fri-ar, men un-ga, ras-ka drängar,

som är nyt-tug å små, som har knoll-rigt hår, som har byx-or, kor å pän-gar.

*) ega illan = höga hyllan.

22. I morgen.

Muntert.

I mor-gon be-stämt kloc-kan fi-ra skall jag upp å spe-la på kla-

Piano.

ver, ver, ver, för att sor-ger-na bort-dri-va, jag vill al-drig sör-ja

mer. Jag vill alls in-gen fä-ste-man ha - va, jag vill va - ra som jag

är, är, är, jag vill alls in-gen mer be - dra - ga, och nu har jag in-gen kär.

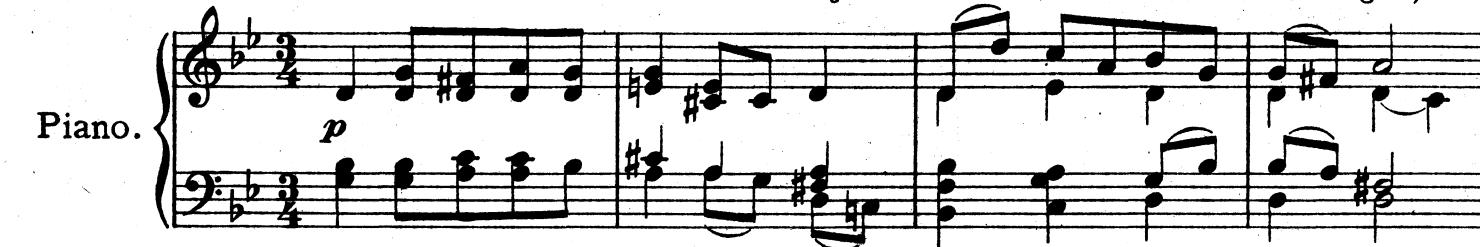

23. Lars Persson.

Ej för fort.

Lars Persson ha-ver fri-at till mej allt ut-i dess-a da-gar,

Piano.

men stor-li-gen be - dra - ger han sei om han tror han mej be - ha - gar.

Han had e ko, han had e get, han had e stu - ga, han had e vret,

han had e so trin - der å fet, han had en båt å näst.

Långsammare.

Tror han, han får mej, lu - rar han sej!

Men han har så fag - ra ö - gon.

mf

pp

p

*) Int bryr jag mej om ko el - ler get, å int hel - ler om hans än - gar!

p

ff

Int bryr jag mej om stu - ga å vret, å int hel - ler om hans pän - gar!

ff

Jän - tor i ra' vill ho - nom ha, oc - ken han vill, så kan han få ta!

ff

Int bryr då mej oc - ken då blir, hur han sej snor å vrir -

ff

Långsammare.

Lik - väl jag går å tän - ker up - på

att han har så fag - ra ö - gon.

p

pp

24. Gånglåt.

Marschtakt.

Piano.

v. 1. Den vägen som leder till min vän,
är nog både stenig och o-jämnn, > >> men jag skall nog så la-ga-al-la ste-narna bort-ta-ga på den
vägen som leder till min vän. v. 2. I ffol så ha-de jag en
vän, > >> i år så har en an-nan tagit den. > >> Men låt den vän-nen fa-ra, han får
va-ra bland de ra-ra, nog får jag mig en an-nan vän i-gen.

3.

Att tjäna för en yngling ett år,
det är just ingen blomstrande vår.
Det är den stora smärta,
som jag bär uti mitt hjärta,
att jag aldrig får äga dig till vän.

4.

Och tänk hur det skall bliva en gång,
när vinterkvällen synes dig så lång,
då skall du nog få bida
lilla vännen vid din sida,
leva ensam, blir tiden nog så lång.

5.

Och tänk hur det skall bliva en gång,
när evighetens dag dig synes lång,
då skall du nog få ångra
alla falska kyssar många,
som du själv haver tagit från din vän.

6.

Men sedan man blir gifter en gång,
då får man höra barnens skrik och sång,
då får man stå vid vaggan,
sjunga tusselullanullan
för alla de små barnen en gång.